

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1261/2024
29.10.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Александра Степановића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела превара из члана 208. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Станислава Дукића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару 5К. бр. 200/23 од 24.01.2024. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-306/24 од 03.06.2024. године, у седници већа одржаној дана 29.10.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Станислава Дукића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару 5К. бр. 200/23 од 24.01.2024. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-306/24 од 03.06.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару 5К. бр. 200/23 од 24.01.2024. године окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело превара из члана 208. став 3. у вези става 1. Кривичног законика за које му је утврђена казна затвора у трајању од 1 године и 2 месеца и новчана казна у одређеном износу од 150.000,00 динара и кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 1 године и 6 месеци и новчану казну у одређеном износу од 150.000,00 динара коју је у обавези да плати у 10 једнаких месечних рата, почев од дана правноснажности пресуде, а уколико новчану казну у назначеном року и по означеној динамици плаћања не плати, иста ће се заменити казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Истом пресудом одлучено је о трошковима кривичног поступка, како је то ближе одређено у изреци пресуде, док је оштећена ради остваривања имовинског правног захтева упућена на парнични поступак.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-306/24 од 03.06.2024. године, делимично је усвојена жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Основног суда у Новом Пазару 5К. бр. 200/23 од 24.01.2024. године је преиначена само у погледу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Крагујевцу окривљеном АА задржао као правилно утврђену казну затвора у трајању од 6 месеци за кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, а за кривично дело превара из члана 208. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, за које је наведеном пресудом оглашен кривим, задржао као правилно утврђену казну затвора у трајању од 1 године и 2 месеца и утврдио споредну новчану казну у одређеном износу од 140.000,00 динара, па је окривљеног осудио на јединствену казну затвора у трајању од 1 године и 6 месеци и новчану казну у одређеном износу од 140.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 10 месеци у 10 једнаких месечних рата од по 14.000,00 динара, и одредио да уколико окривљени не плати новчану казну у одређеном року, суд ће новчану казну заменити казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, док је жалба браниоца окривљеног у преосталом делу одбијена као неоснована, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног, адвокат Станислав Дукић, због повреде закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан поднети захтев, побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, након разматрања списа предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку на тај начин што је у радњама окривљеног погрешно утврђено да постоје обележја кривичног дела превара иако је у питању чист грађанско правни однос извођача и наручиоца радова.

Овакве наводе изнете у захтеву за заштиту законитости Врховни суд оцењује неоснованим.

Кривично дело превара из члана 208. став 1. Кривичног законика чини онај ко у намери да себи или другоме прибави противправну имовинску корист доведе кога лажним приказивањем или прикривањем чињеница у заблуду, или га одржава у заблуди и тиме га наведе да на штету своје или туђе имовине нешто учини или не учини, а у ставу 3. прописано је да ако је делом из става 1. и 2. овог члана прибављена

имовинска корист или нанета штета у износу који прелази 450.000,00 динара учинилац ће се казнити затвором од 1 до 8 година и новчаном казном.

Из изреке побијане пресуде произилази да је окривљени АА „, у стању урачунљивости, са умишљајем, свестан забрањености свог дела чије извршење је хтео, у намери да себи прибави противправну имовинску корист, лажним приказивањем чињеница довео у заблуду и одржавао у заблуди оштећену ББ и тиме је навео да учини нешто на штету своје имовине, услед чега је прибавио имовинску корист у износу који прелази 450.000,00 динара, на тај начин што... представљајући се као власник грађевинске фирме, договорио са оштећеном ББ постављање керамичких плочица, дизни и пратеће опреме на зиданом базену у њеној породичној кући... са уговореном ценом радова на износ од 20.000 евра и роком завршетка радова до октобра месеца 2021. године...“ на основу ког посла му је оштећена унапред исплатила, као део уговорене цене, износ од 4.000 евра, потом му након уградње четири пластична црева на базену предала возило у противвредности од 4.500 евра на име дела уговорне цене радова и износ од 1.500 евра, све у уверењу да ће завршити започете радове, а оштећени наставио да је одржава у заблуди да ће испунити договор тако што јој је слао фотографије материјала и опреме коју је наводно купио од њеног новца.

Из овако описане радње извршења кривичног дела, по налажењу Врховног суда, произилазе сва битна обележја кривичног дела превара из члана 208. став 3. у вези става 1. КЗ, како објективна која се односе на радњу окривљеног који је оштећену довео у заблуду и одржавао је у заблуди лажним приказивањем чињенице да ће јој извршити радове постављања керамичких плочица, дизни и пратеће опреме на зиданом базену у њеној породичној кући, наводећи је да му за уговорени посао плати део уговорене цене, а да уговорени посао није обавио, тако и субјективна обележја кривичног дела која се односе на урачунљивост, умишљај и свест окривљеног о забрањености дела као и намеру да довођењем и одржавањем у заблуди оштећене прибави себи противправну имовинску корист, па су супротни наводи браниоца окривљеног оцењени као неосновани.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.

Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић